

Que comenci la funció.

7 febrero, 2013

El 21 de març de 1980 va ser el primer dia de servei de l'etapa d'Els Pescadors sota la nostra direcció. Concebut com un bar per a gent jove, sense TV ni màquines escurabutxaques (ingressos fàcils, quantiosos i lliures d'impostos durant els primers anys) ni "millon", era obert de les 19:00 h a la 01:00h, tots els dies de la setmana i de l'any.

No servíem al taulell, els clients havien d'asseure's a les cadires, totes diferents, comprades per la Toia als Encants Vells i restaurades per ella mateixa, al voltant de les taules de marbre originals de la taverna. Uns menjaven un platet d'embotits, d'altres una amanida o una mica de formatges, pa torrat en una "barbacoa" portàtil, cedidapel pare d'en Pep. Vi blanc (daurat) i negre comprat a una Cooperativa de Sant Pere de Ribes. Altres preferien una cafè amb llet i un tall de coca de forner o de sucre, etc. Més que un lloc de menjar era un lloc de trobada i xerrada. Bon ambient. Algun malentès amb els que volien fumar-se el porro a l'interior del local, algun mal rotllet amb l'absenta, res difícil de resoldre. La Toia i en Pep a la sala i la Mercé i en Ramon a la cuina. Nerví: Toia i Mercé. Resistència: Pep i Ramon. Fèiem un equip molt bo.

Tots quatre vàrem posar els fonaments sòlids que suporten aquest local tot i que l'oferta ha anat variant al llarg del temps.

L'antiga taverna, l'ànima d'Els Pescadors.

5 diciembre, 2012

La vella taverna era el punt de trobada dels pescadors que anaven a pescar amb els que tornaven de la mar. Més endavant els obrers van propiciar la seva conversió en casa de menjars, i en els anys 70 va acollir a joves del barri ansiosos de canvis. La vella taverna d'Els Pescadors ha resistit els canvis d'època i de tendències i ha estat testimoni mut de fets i trobades que han influït en el futur de la ciutat.

Així que, com no podia ser d'una altra manera, la sala d'entrada d'Els Pescadors correspon a l'antiga taverna, que es manté exactament igual que al 1989. Dues portes vidrieres donen accés a la sala i la connecten amb la plaça fent-ne un sol espai.

Les taules de marbre, el banc amb l'arrambador de fusta, les cadires senzilles i el taulell estret i alt amb bastigi de marbre, ple de vetes i impureses, configuren un espai tranquil i acollidor que ha esdevingut un clàssic. Un dels pocs supervivents que es mantenen a Barcelona.

Les reformes que s'hi van fer a finals del 1979 i primers mesos de 1980, pretenien recuperar l'ambient original, que des de llavors s'ha mantingut amb lleugeres variacions. Sobretot s'han cobert les mancances climàtica i acústica que presentava. Anys després i gràcies a Josep Martorell, arquitecte de MBM Arquitectes, el savi Higiní Arau va acabar amb el greu problema acústic de ressonància, inherent a la sala, que

impedia parlar i, sobretot, escoltar amb tranquil·litat als companys de taula. Sempre estarem en deute amb ell, sobretot per la seva amabilitat i generositat amb nosaltres. Als “grans” no els cal lluir.

Sens dubte, aquesta sala representa l'esperit de la casa. És la icona del restaurant Els Pescadors.

Postejat per: Maulini